

Puturi crăpate (Broken cisterns)

26. 07. 1964

Jeffersonville, Indiana – SUA
W. M. Branham

Să ne rugăm! DOAMNE, noi credem în Fiul lui Dumnezeu și astfel primim viața veșnică. Suntem gata să ne rugăm. DOAMNE, noi credem în Fiul lui Dumnezeu și astfel primim viață veșnică. Suntem adunați din nou, la acest serviciu divin și ne bizuim pe Tine, pentru tot ce ne vei spune în mesajul din seara aceasta. Ne încredem în Tine, DOAMNE și așteptăm să ne cercetezi.

Tu ai spus: *”cei ce se încred în DOMNUL își înnoiesc puterile și zboară ca vulturii”*. Ne rugăm, Dumnezeule, ca Tu să ne dăruiești puterea care ne înaltă. Îți mulțumim pentru acești oameni, pentru ceea ce înseamnă ei pentru Tine și ce înseamnă ei și pentru mine. Ei sunt pietrele Tale prețioase și mă rog, Dumnezeule, ca în această seară, Tu să Te descoperi și să lucrezi cu fiecare din noi în felul în care avem nevoie.

Dacă sunt bolnavi, ei să fie vindecați. Dacă este vreo îndoială în mintea cuiva, risipește-o Tu, Dumnezeule, și dăruiește-ne din prezența Ta binecuvântările Tale, pentru că avem nevoie de ele, DOAMNE și Tu ești totul pentru noi, iar fără Tine, noi nu putem face nimic. Te rugăm să primești mulțumirile noastre, pentru tot ce ai făcut pentru noi și așteptăm binecuvântările Tale în Numele lui Isus Hristos. Amin !

Puteți să vă așezați. În această seară, aerul este mai răcoros decât a fost duminica trecută. Suntem recunoscători fraților care au lucrat cu credincioșie la montarea instalației de climatizare. Pe doi sau trei dintre ei îi cunosc. Pe fratele Mike Egan îl văd acolo în spate, fratele Sothman cred, fratele Roy Robertson, fratele Wood și toți ceilalți care s-au străduit să termine lucrarea pentru a putea aduce mesajul de astăzi. Azi dimineață am observat o mulțime de batiste pe amvon.

Noi am acordat mult timp învățaturii și credem că Dumnezeu ne va dăruia un timp deosebit. Mulți dintre voi ați venit cu mașina de la distanțe mari. Azi am stat de vorbă cu un grup la expresul „Blue Boar”, unde am servit masa la amiază. Au fost mulți oameni drăguți, pe care nu i-am cunoscut până acum, care vin la adunare. Am conversat și am dat mâna cu ei. Eu sunt mulțumitor pentru asemenea prieteni și vreau să vă mulțumesc fiecăruia dintre voi. Câțiva au cules mere și ni le-au adus, iar altcineva a adus o găleată cu sirop. Voi nu știți ce înseamnă aceasta pentru noi.

Într-o dimineață a venit un frate căruia nu-i mergea deloc bine. Nu avea îmbrăcăminte și dorea să merg să-i fac rost de ceva haine. Când am ieșit din casă, era cât pe ce să mă împiedic de o găleată cu zmeură care era pusă în ușa. Eu l-am întrebat: ”Tu ai adus zmeura aceasta ?” El a răspuns: ”Nu, în zorii zilei, când am venit, găleata era acolo deja.” Cel care a adus-o a fost fratele meu iubit Ruddel. Billy Paul mi-a atras atenția, acum câteva minute că, adunarea a ridicat o jertfă de dragoste în seara aceasta pentru mine. Vă mulțumesc pentru aceasta, dar nu vreau acest lucru.

Prețuiesc foarte mult eforturile voastre, dar nu a fost necesar. DOMNUL să vă binecuvinteze. Voi știți că, Biblia spune: *„Adevărat vă spun că, oridecâteori ați făcut aceste lucruri unuia din acești foarte neînsemnați frați ai Mei, Mie mi le-ați făcut.” Matei25:40*

Voi știți că eu v-am vorbit foarte clar și direct despre mesaj. Unii oameni ar putea avea impresia, că eu mă gândesc că Isus va veni la noapte sau mâine dimineața. Eu așa cred! Nu spun că va fi așa. Poate că nu va veni nici săptămâna viitoare, poate nici în anul următor. Ar putea să mai dureze zece ani. Eu nu știu când va veni El.

Dar eu vreau să rețineți întotdeauna un singur lucru: fiți pregătiți în fiecare minut și în fiecare ceas. Dacă El nu vine astăzi, atunci s-ar putea să vină mâine. Așa că țineți minte. EL vine !

Eu nu știu când va bate ultimul meu ceas pe pământ, niciunul dintre noi nu știe aceasta. Și nici unul dintre noi nu știe când va veni El. Conform propriilor Sale cuvinte, El a spus: *”Nici chiar Fiul nu știe când va veni, ci numai Tatăl”*. Lucrul acesta se întâmplă atunci când Dumnezeu Îl va trimite din nou. Dar noi așteptăm revenirea Lui.

Dacă El nu vine în generația mea, atunci poate veni în generația următoare. Dacă nu va veni nici în aceasta, atunci va veni în

aceea care urmează. Dar după mine, cu greu pot vedea că ar mai putea fi lăsat ceva timp. După cum văd eu, s-ar putea întâmpla în fiecare minut. Aceasta nu înseamnă că voi veți vedea cum se vor transforma cerurile și toate celelalte lucruri. Nu aceasta este revenirea despre care vorbesc. Eu mă refer la Răpire.

Vedeți, El vine de trei ori, în trei denumiri de Fiu. EL a venit într-o triplă descoperire; Tată, Fiu și Duh Sfânt. Dar în toată această triplă descoperire, era tot timpul Același Hristos, de fiecare dată Același Dumnezeu. Noi știm că, El a venit să aducă trei lucrări ale harului: neprihănirea, sfințirea și botezul cu Duhul Sfânt. Totul în Dumnezeu își găsește desăvârșirea în trei.

EL a venit prima dată pentru a-Și răscumpăra Mireasă Lui. A doua oară El vine la răpire, ca să-Și ia Mireasă Lui.

A treia oară El vine cu Mireasă Lui; Împăratul și Împărăteasa. Această venire o așteaptă mulți oameni.

Dacă El va veni acum, nu va ști aproape nimeni. Doar acei care sunt pregătiți vor ști când va veni El. Se va observa că lipsesc câțiva oameni, ceilalți neștiind ce s-a întâmplat cu ei. Vor fi luați într-o clipă și vor dispărea. ”*Schimbați într-o clipă, într-o clipeală de ochi.*” Fiți pregătiți tot timpul pentru acest moment. Va fi îngrozitor ca într-o dimineață să observați lipsă celor dragi și nimeni să nu-i găsească.

Ar fi îngrozitor să știi că Răpirea a trecut și tu ai pierdut-o. Stați deci înaintea lui Dumnezeu.

Săptămâna viitoare, luni, dacă este în voia DOMNULUI, îmi voi duce familia înapoi în Arizona, pentru că acolo copiii merg la școală, iar eu voi reveni aici. Vacanța de Crăciun o vom petrece aici, dacă DOMNUL va îngădui și vom avea adunări în săptămâna din ajunul Anului Nou.

Practic, eu stau de zece ori mai mult aici decât în oricare altă parte, pentru că acolo nu avem nici o biserică sau adunări și acesta este un lucru rău. Nu avem nici un loc unde să trimitem copiii ca să asculte aceste mesaje, așa cum ascultă copiii voștri aici. Aceasta ne lipsește. Dar acolo tuturor le merge mai bine cu sănătatea. Clima este mai caldă și mai uscată, iar copiii sunt mai sănătoși. Eu nu stau prea mult timp acolo ca să știu dacă sunt mai sănătoși sau nu. Eu sunt în mișcare și cred că am fost născut un hoinar.

Soția mea îmi spune: (știu că ea este aici și îmi va zice după adunare)” vânt schimbător, sau vânt nepotolit, sau nisip mișcător”. Oh, eu sunt tot timpul în mișcare, cu alte cuvinte. Sunt căsătorit de douăzeci și doi de ani. Câteodată am impresia că sunt un străin pe acasă pentru că trebuie să fiu mereu pe drum.

Eu privesc spre timpul acela când ne vom odihni într-o zi în patria cerească. Dar acum suntem în mijlocul luptei, de aceea vrem să fim în rugăciune. Nu uitați, duminica viitoare, dacă este în voia DOMNULUI, vom avea un serviciu de vindecare pentru bolnavi. Veniți la timp și ocupați-vă locurile voastre. Probabil vor fi mai mulți pentru care va trebui să ne rugăm, de aceea vom împărți bilete de ordine.

Dacă nu vor fi mulți, atunci nu vom împărți aceste bilete de rugăciune ci vom forma un rând de 25-35 de oameni. Dar cred că vom da numerele de ordine cu o oră înaintea serviciului divin. Aduceți-i pe cei dragi înăuntru. La ora 8:00 sau 8:30 se vor deschide ușile și va fi răcoros și plăcut aici în biserică pentru cei bolnavi. Noi vom face tot ce putem ca să ne rugăm pentru ei. Vă mulțumesc încă o dată pentru darul vostru făcut din dragoste.

Acum să citim din Cuvântul lui Dumnezeu și fiți pregătiți pentru ca acest eveniment al Prezenței Lui să ne aducă din nou la Cuvântul Lui. Noi știm că putem să citim un text biblic, dar Dumnezeu este Acela care ne descoperă contextul (legăturile).

În timp ce deschideți în cartea lui Ieremia cap. 2, vreau să mai spun că sunt bucuros să-i avem în mijlocul nostru, pe fratele Lee Vayle, un frate scump în DOMNUL, fratele Willard Crase. Pe frații din Arkansas i-am văzut: fratele John și pe cei din apropierea regiunii din Popular Bluff; la fel fratele Blair, fratele Jackson, fratele Ruddel. Eu mi-aș dori să pot aminti fiecare nume, dar nu este posibil. Voi înțelegeți aceasta. Eu îl văd șezând pe fratele Ben Bryant. De obicei el stă într-un colț și întărește cu „Amin-ul” lui ceea ce spun eu. Fiecare îl cunoaște pe Ben, după voce.

Odată am predicat mesajul unor bapțiști în California. Ei au ridicat un cort mare și printre ei se aflau mulți bapțiști aristocrați. De nicăieri nu am putut auzi nici măcar un singur „Amin”, de teamă să nu cadă fardul de pe fețele femeilor. Apoi dintr-o dată am văzut două

picioare și două mâini sărind în aer și o claie de păr negru scuturându-se și strigând: ”Amin”!

Am privit în jos în direcția aceea și mi-am zis :”Ben ? Tu de unde ai apărut?” El prinse-se cu adevărat „Amin-ul”.

O văd pe soția lui, uitându-se pe furiș la el. Și-a mai pierdut puțin din părul lui negru, dar totul este în ordine. Nu te necăji, eu l-am pierdut pe al meu mai demult. Deci, nu uitați să vă rugați. În timp ce trecem la partea cea mai adâncă a acestui serviciu divin, țineți minte, dacă noi citim acest Cuvânt, atunci Dumnezeu va binecuvânta Cuvântul Lui. *“El nu se va întoarce la Mine fără rod, ci va face voia Mea și va împlini planurile Mele”*.

Să ne ridicăm cu respect profund în fața Cuvântului Său și să citim din Ieremia 2:12-13: *” Mirați-va de așa ceva ceruri, înflorați-vă de spaimă și groază, zice DOMNUL. Căci poporul Meu a săvârșit un îndoit păcat: M-au părăsit pe Mine, Izvorul apelor vii și și-au săpat puțuri, puțuri crăpate care nu țin apa ”*.

Să ne plecăm acum capetele.

Dumnezeule scump, Cuvântul Tău a fost citit, iar noi Te rugăm ca Tu să onorezi acest Cuvânt și să ne dăruiești legăturile Lui, în timp ce privim la Israelul de odinioară ca exemplu. Biblia ne învață ca noi să putem vedea ce le-ai făcut când ei au fost ascultători Cuvântului, și cum ai procedat când ei nu au urmat Cuvântul. De aceea noi Te rugăm ca Tu să ne vorbești în seara aceasta într-un mod deosebit, pentru ca noi să putem ști cum trebuie să ne comportăm în acest timp în care trăim și despre care am văzut azi dimineața cum este. Căci noi, Ti-o cerem în Numele lui Isus. Amin.

Puteți să vă așezați.

Aș vrea să vă vorbesc în seara aceasta doar puțin despre subiectul *”PUȚURI CRĂPATE”*

Israelul a săvârșit un îndoit păcat. Dumnezeu spune că ei L-au părăsit pe EL, Izvorul apelor vii și și-au săpat puțuri crăpate din care să bea. Motivul pentru care m-am gândit asupra acestui text este că am vrut să fac o paralelă la ceea ce am spus azi dimineață, referitor la timpul în care trăim și cauza pentru care ne luptăm, (este vorba despre predica ”Recunoașteți ziua și mesajul ei”. n. t) și noi privim la Israel ca la un exemplu și vedem că Dumnezeu rămâne întotdeauna

Același. Un singur lucru a onorat Dumnezeu și anume: calea pe care EL a pregătit-o pentru popor.

Când ei au părăsit această cale, atunci Dumnezeu a fost dezonorat. Atunci, El a făcut poporul să sufere, din cauza îndepărtării lor de la ceea ce El le-a spus să facă, indiferent la ce se referea. El le-a dat chiar și o lege: ”Nu vă atingeți de aceasta. Să nu faceți aceasta ! Nu mâncați aceasta !

Nu doar pentru că era ceva rău dacă o făceau, ci din pricina neascultării, a nesupunerii față de ceea ce El le-a spus să facă. Niciodată nu poate exista o lege fără pedeapsă pentru nerespectarea acestei legi, deoarece lipsă pedepsei face legea fără putere.

Ceea ce au făcut ei în timpul lor este ca o paralelă la ceea ce facem noi astăzi, la ceea ce fac oamenii în biserică. Observăm un lucru ciudat aici. Ar putea părea curios unora, când El spune, ” Ei și-au săpat puțuri crăpate.” Unii dintre voi poate știți ce este un puț (rezervor). Dacă ați trăit vreodată la fermă, atunci știți ce este un puț. Îmi aduc aminte că am băut destule gănganii dintr-un astfel put, așa că știu ce este acela.

Am predicat la țară, unde într-un tufiș era pus un ulcior plin cu apă, adus dintr-un puț în care se aduna apă de ploaie. Aceasta se cam învechise, iar în timpul nopții cădeau tot felul de gănganii în ea. Așa că știu cum este cu apa din puțuri sau rezervoare. Acolo unde oamenii nu au un izvor, construiesc un puț. Cu alte cuvinte, un puț este un rezervor făcut de oameni, care este îngropat în pământ pentru a strânge apa care se va folosi. Uneori, această apă este folosită ca apă de spălat, iar altădată ca apă de băut și pentru alte scopuri. Mai demult am folosit apă numai din puț.. Aveam o roata veche, cu un clichet care trebuia învârtită și din nou învârtită ca să aduci apa sus. De lanț erau legate galeți, ca să scoată apa din puț.

Observăm o diferență între o fântână și un puț. Acesta se golește, nu se poate umple de la sine. Nu este ceva în care să te poți încrede. El depinde de ploaia care cade vara sau de zăpada din timpul iernii. De obicei iarna, când cade zăpada și vara când cade ploaia, apa se adună în puț, iar dacă nu aduni acea apă, atunci nu mai poți avea apă deloc. Totul se usucă. Puțul nu se poate umple singur. Se umple cu apa de la ploile care cad.

Eu vreau ca voi să mai observați un lucru referitor la puțuri. De obicei, hambarul este de două ori mai mare decât casa, iar apa care cade pe hambar, prin jgheaburi și prin burlane se adună apoi în puț. Deci, apa era adusă de pe acoperișul hambarului, unde se adună tot praful din staulul animalelor; apoi ploaia cade, spală acoperișul și apa se adună într-un puț făcut de om și dacă nu știți ce este murdăria, atunci puțul este cel mai murdar lucru. Totul este făcut de mâna omului.

La un asemenea puț aveam o cârpă cu rol de filtru, cu care adunam găngăniile și lucrurile care veneau odată cu apa de pe acoperiș. Desigur, nu puteam aduna praful, ci doar ceea ce era mai mare. Găngăniile puteau fi prinse, dar lichidul lor mergea în apă. Cu un puț murdar și vechi aveai într-adevăr ceva dezgustător. În câteva zile, dacă lași apa acolo, ea devine stătută, se strică și va fi plină de broaște șopârle, șerpi și alte vietăți mici pe care le numeam „larve”, ceva micuț. Nu știu cum se numesc, dar aceste vietăți mici trăiesc în apă. Noi le-am numit găngăniile cărora le place acea apă și vin înăuntru. Știți ce vreau să spun. Desigur, voi, cei de la țară le cunoașteți. Pentru că este alterată, atrage vietățile cărora le place murdăria.

Aceasta se aseamănă mult cu bisericile noastre de astăzi. Eu sunt de părere ca și noi am părăsit ceva. Unul din păcatele cele mai mari pe care le-a făcut biserica astăzi este ca L-a părăsit pe El, Izvorul apelor Vii, așa ca Israel atunci.

Eu sunt de părere că și noi am părăsit ceva. Unul din păcatele acestea se aseamănă mult cu bisericile noastre de astăzi. Aceste puțuri, au devenit locuința pentru toți acei cărora le place felul acesta de apă. Acolo trăiesc șopârle, broaște și tot felul de gemeni necurați, căci este un rezervor făcut de mâna omului, și acolo se adună toate aceste lucruri. Acesta este un exemplu pentru denotațiunile noastre de astăzi. Voi spuneți: „Frate Branham, de ce-i lovești așa de aspru pe oamenii aceștia?” Trebuie să fie lovit acest sistem. Fugiți de acolo, căci în final, printr-o putere, se va forma semnul fiarei. Gândiți-vă, acesta este adevărul!

Priviți la vechiul imperiu roman. Este exact lucrul care i-a condus la acest semn al lepădării de credință. Observați că fără semnul fiarei nimeni nu va putea cumpăra sau vinde. Trebuie să-l aibă

Vor fi numai două feluri de oameni pe pământ: cei care vor avea pecetea lui Dumnezeu și cei care vor fi cu semnul fiarei. Numai două categorii, așa că tu va trebui să-l primești pe unul din cele două. Va fi o lepădare de credință, un semn al unei religii decăzute, care va avea un chip al fiarei. După cum am studiat, noi am aflat că Roma a fost, este și va fi întotdeauna Fiara.

Ce a făcut Roma? S-a convertit de la Roma păgână la Roma papală și a organizat un sistem universal, forțându-i pe toți să treacă la aceasta unica religie sau să fie omorâți. Este ciudat că Statele Unite apar și se aseamănă ca un miel cu doua coarne: drepturile cetățenești și drepturile religioase și după un timp, după ce a apărut ca miel, vedem ca acesta vorbește ca un balaur și ”*lucra cu toată puterea fiarei dintâi înaintea ei*” Apoc. 13:11-18.

Biblia ne relatează că ea a zis: ”*să se facă o icoană fiarei.*”, O icoana, este chipul de la altceva. Putem observa că biserica în starea ei decăzută, formează Consiliul mondial al bisericilor, care este icoana puterii Romei și ea va impune oamenilor să facă același lucru pe care l-a făcut și Roma păgână, respectiv cea papală. Nu există o altă posibilitate, acesta este adevărul. Eu lovesc în timpul epocii mele pentru că trebuie să lovesc. Strigarea sună: „*Ieșiți afară din mijlocul ei, poporul Meu, ca să nu fiți părtași la păcatele ei.*” Am comparat acest sistem cu puțurile murdare și necurate.

EL este „Izvorul Vieții. EL este Apa Vie”.. Și oamenii părăsesc acest Izvor și își sapă puțuri proprii, care pot să capteze numai murdăria. Este singurul lucru pe care-l pot capta. Exact lucrul acesta îl fac și sistemele denominaționale. Ele îi captează pe toți care vin și vor să adere. Sunt pregătite să-i primească, dacă pot obține bani sau dacă se îmbracă într-un anumit fel. Indiferent cine sunt și de unde vin, ei sunt primiți. Aflăm mai departe că acest semn al fiarei care a fost format, se referă la America, care are numărul *treisprezece*.. A început cu *treisprezece* colonii, cu un steag ce are *treisprezece* stele și *treisprezece* dungi. Apare chiar și în Apocalipsa cap. 13. America este o națiune feminină, reprezentată după cum se vede și pe monedele noastre. Chiar și capul de indian, de pe moneda de un cent este profilul unei femei. Noi știm și cunoaștem aceasta din istorie. Totul, statuia libertății, clopotul libertății, totul simbolizează o femeie și numărul 13. Este minunat să vezi astfel de lucruri.

Printr-o descoperire din partea lui Dumnezeu, am prezis printr-o viziune, în anul 1933, că se vor întâmpla șapte lucruri înainte de venirea sfârșitului, unul dintre ele a fost că Musolini va fi dictator, va invada Etiopia și o va cuceri.

Duhul a spus: ”Națiunea aceasta va cădea la picioarele lui”. Mă întreb dacă este aici vreunul dintre cei vechi, care m-au auzit predicând aceasta cu mulți ani în urmă la Redmon Hall; atunci la începutul perioadei Rosevelt. Cred că nu este nimeni aici. Este cineva prezent? Da, o persoană: domnul Wilson, îmi amintesc de dumneavoastră, și soția mea, care este acolo în spate, a fost prezentă. Da, sunt două persoane din vechea generație a acelor zile.

1. Atunci când s-a spus că N. R. A. este semnul fiarei, dar eu am răspuns. ”Nu este deloc așa: semnul fiarei nu apare de aici, el vine de la Roma”.

2. Aduceți-vă aminte. S-a mai spus că Adolf Hitler va avea un sfârșit tainic. El va declara război Statelor Unite, nemții vor construi o puternică fortificație din beton și chiar în fața acelei fortificații armata americană va da o luptă îngrozitoare. A fost vorba de linia Siegfried, cu unsprezece ani înainte de a fi construită. Apoi s-a spus: dar v-a fi înfrântă și Statele Unite vor câștiga războiul.

3. Apoi s-a spus: sunt trei „ism-e” (“ism” ca particulă la sfârșitul unui cuvânt arată o doctrină sau o practică distinctă. n.t.): nazism, fascism și comunism. Cele dintâi se vor revărsa în comunismul preluat de Rusia.

4. Apoi s-a mai spus: știința va progresa atât de mult și oamenii

vor fi foarte inteligenți, încât vor inventa multe lucruri, chiar și un automobil în formă de ou cu acoperișul transparent și care va fi condus de o altă forță decât volanul. Ei deja au acest automobil.

5. În afară de acestea s-a mai spus: morala femeilor va decade atât de mult, până vor fi o rușine pentru toate națiunile. Ele vor purta haine bărbătești și vor continua să se dezbrace (să iasă pe stradă dezbrăcate), până vor ajunge să poarte numai lenjeria intimă. Iar în final vor purta numai o frunză de smochin. Dacă ați observat în ultimul număr al revistei „Life” (Viața), era prezentată o fotografie a unei femei care purta frunze de smochin ca îmbrăcăminte. Ultimul tip de rochie care se poartă seara este transparentă, iar frunzele de

smochin acoperă doar anumite părți ale corpului. Ele au costume de baie, fără partea de sus și o lasă să fie expusă privirilor. Toate aceste lucruri s-au împlinit și au devenit realitate.

6. Mai departe eu am spus: am văzut o femeie ridicându-se la putere în Statele Unite care arată ca o regină puternică. Era frumoasă la chip, dar în inima ei era rea. A reușit să facă în așa fel că națiunea să meargă în același pas cu ea.

7. Și apoi am spus: la sfârșit El mi-a spus să privesc din nou spre est. Când am privit se părea că lumea explodase. Cât puteam cuprinde cu privirea, nu mai rămăsese nimic în picioare, nu erau decât trunchiuri arse și bucăți de stâncă arzând, care cădeau pe pământ.

Toate aceste lucruri pe care le-am văzut în viziune urmau să se întâmple înainte de sfârșitul lumii. Cinci din cele șapte s-au împlinit în timp de treizeci și trei de ani. Iată unde am ajuns: în timpul sfârșitului.

Încă de atunci, eu am vorbit împotriva sistemului denominațional. Și astăzi încă mai cred că, acest sistem denominațional este o mlaștină a păcatelor, un loc unde se adună murdăria. Nu pot crede că Dumnezeu primește așa ceva în Biserica Lui, pentru că un om trebuie să fie născut din nou din Duhul lui Dumnezeu și curățit înainte de a fi denumit proprietatea Lui, în trupul tainic al lui Hristos, unde suntem botezați prin Duhul Sfânt.

Da, cu siguranță, sistemul puțurilor este un exemplu perfect pentru denomiționi. Un om înțelept ar trebui să deschidă ochii și să nu intre niciodată înăuntru, căci Dumnezeu a dovedit în decursul epocilor că El este împotriva și niciodată nu a lucrat prin ei. De fiecare dată când s-a ridicat un bărbat cu un mesaj, ca de exemplu: Luther, Wesley, Smith, Calvin și alții, imediat după ei oamenii au și format o organizație. Atunci Dumnezeu i-a pus părăsit și niciodată nu i-a mai cercetat printr-o trezire.

Urmăriți în istorie. Niciodată Dumnezeu, nu a luat vreo denomițione și s-o cuprindă într-o trezire. Biblia și istoria dovedesc că este un lucru murdar în ochii lui Dumnezeu, așa că eu nu vreau să am nimic de a face cu acest sistem. Din cauza aceasta sunt împotriva sistemului și încerc să-i scot pe oameni afară din el.

Noi suntem îndemnați să luăm ca exemplu Israelul. Atât timp cât ei au rămas lângă Izvorul Vieții, totul era în ordine cu ei. Dar atunci

când au început să-și sape puțuri, un lucru făcut de oameni, atunci Dumnezeu i-a părăsit și i-a lăsat să facă ce vor ei. Acuzația pe care Dumnezeu le-a adus-o a fost că ei au făcut ceva despre care puteau spune: "Vedeți ce am făcut noi".

În timpul exodului, pe vremea lui Moise, atunci când prin har Dumnezeu le-a dat un prooroc, un Stâlp de Foc să meargă înaintea lor și l-a legitimat cu semne și minuni, Israel a dorit altceva. Și ei au primit Legea. Au refuzat harul pentru primirea legii.

Exact același lucru îl fac oamenii astăzi. Ei resping Cuvântul pentru a accepta un sistem denominațional, deoarece acolo ei pot să facă ce vor. Dar în Hristos voi nu puteți face aceasta. Trebuie să fiți curățiți și limpeziți pentru a putea fi în Hristos. Vă puteți închipui așa ceva, ca cineva să părăsească Izvorul care țâșnește, pentru un puț sau un rezervor omenesc. Închipuiți-vă starea duhovnicească a unei persoane care are posibilitatea să bea apă proaspătă dintr-un izvor țâșnitor și îl părăsește pentru un puț făcut de oameni, plin cu broaște, șopârle, mormoloci și tot felul de vietăți ?

Nu pare a fi nici măcar logic, cu atât mai puțin corect, dar este exact ceea ce au făcut oamenii. Ei au părăsit Cuvântul, Izvorul adevărat, puterea lui Dumnezeu, pentru a bea din puțurile făcute de ei înșiși. Ei fac acest lucru exact ca și atunci. EL a spus în Ieremia 2:13: "*M-au părăsit pe Mine Izvorul apelor vii*".

Noi știm ce este un puț, cum se face și ce cuprinde acesta. Este un lucru făcut de oameni, în care se adună toată murdăria de pe acoperiș. Ploaia spală acoperișul murdar și curge prin jgheaburi și burlane într-un rezervor făcut de mâna omului. Acolo se adună toată mizeria, microbi, șopârle, broaște și tot felul de lucruri de pe pământ. Observați, animalele necurate, larvele de fânțar, mormolocii, nu pot trăi decât în ape stătute, pentru că apa proaspătă și curată le-ar omorî. Ele trebuie să trăiască în această apă stătută.

Așa se întâmplă astăzi cu mulți din acești paraziți. Nu pot trăi în apa proaspătă a Duhului Sfânt. Din cauza aceasta ei sunt împotriva Cuvântului și spun că acest Cuvânt se contrazice pe Sine Însuși. Aceasta vine de la faptul că au nevoie de un bazin cu apă stătută pentru a se mișca în ea. La fel se întâmplă cu broaștele, șopârlele, mormolocii și altele asemenea lor. Ele pot trăi numai în mlaștină sau într-o apă

stăută, pentru că acest mediu corespunde cu natura lor. Voi nu puteți schimba animalul, doar dacă îi schimbați mai întâi natura lui.

Nu puteți face pe un om să înțeleagă Cuvântul lui Dumnezeu până când nu este transformată toată ființa lui din ceea ce este, într-un fiu al lui Dumnezeu și Duhul Sfânt vine în el. Duhul Sfânt a scris Cuvântul lui Dumnezeu.

Azi am stat de vorbă cu bunul meu prieten, dr. Lee Vayle, care este prezent aici. El este un adevărat teolog. De obicei avem discuții foarte bune din Scriptură. Este un tip foarte inteligent. Odată m-a întrebat ce cred eu despre dovada de început (prima dovadă) a Duhului Sfânt. ”Este vorbirea în limbi dovada ? Eu am răspuns: ”Nu, eu nu cred așa”. Aceasta s-a întâmplat cu mulți ani în urma. El a răspuns: ”Nici eu nu cred, deși așa m-au învățat. El a mai întrebat: ”Cum crezi tu, care este dovada ? Am răspuns: ”Dovada cea mai desăvârșită este dragostea.” Și m-am gândit că sună destul de bine.

Dar într-o zi DOMNUL m-a corectat printr-o vedenie. EL a spus că acei care pot accepta Cuvântul lui Dumnezeu au Duhul Sfânt. Dovada nu este nici vorbirea în limbi, ci acceptarea Cuvântului.

Apoi dr. Lee Vayle mi-a spus că aceasta este conform Scripturii pentru că în Ioan 16: Isus a spus: „*Când va veni Mângâietorul, Duhul adevărului, are să vă călăuzească în tot adevărul; căci El nu va vorbi de la El, ci va vorbi tot ce va fi auzit, și vă va descoperi lucrurile viitoare.* Aceasta este dovada veritabilă a Duhului Sfânt. Niciodată El nu mi-a spus ceva fals. Fără îndoială. Cine poate crede Cuvântul poate să-L și primească. Aceasta este dovada Duhului Sfânt. Isus nu a spus: „Când veți primi Duhul Sfânt, veți vorbi în limbi” sau alte lucruri de felul acesta. EL a spus: „*El nu va vorbi de la El, ci va vorbi tot ce va fi auzit, și vă va descoperi lucrurile viitoare.*” Aceasta este dovada adevărată a Duhului Sfânt pe baza cuvintelor spuse de Isus Hristos Însuși.

Așa văd și înțeleg aceste senzații și alte lucruri de felul acesta pe care oamenii le trăiesc. Prin aceasta ei devin o denominațiune sau o apă stăută. Nu va exista niciodată o denominațiune care să fie clădită pe Cuvântul desăvârșit al lui Dumnezeu pentru că nu poți face din Dumnezeu o denominațiune. Nu. Cauza pentru care se ajunge la aceasta este că se pornește de la un grup de oameni care cred Cuvântul și care încep o organizație. Primul lucru pe care-l vor avea acolo într-

un an, va fi un grup de Ricky, cu care nu poți face nimic. Ei se țin de organizația lor, câștigă influență și nu puteți face nimic. Denominațiunea nu este sistemul lui Dumnezeu și de aceea noi știm că este în afara voiei Lui. Nu! Noi știm că lucrarea aceasta moare și devine un puț, devine un loc în care toți fac compromisuri pentru a primi membri, pentru ca să intre oameni. Noi găsim că acest sistem a început cu mult timp în urmă, pe vremea israeliților, când ei au săpat aceste puțuri.

Acolo îl aveau pe unul Irod, care era guvernatorul statului și un grup de farisei. Irod s-a dus să asculte pe un om care nu avea de-a face cu denominațiunile lor, cu un proroc . Iar un proroc nu a avut vreodată de a face cu o denominațiune, ci le-a urât. Acest proroc spunea: *"Să nu spuneiți în voi înșivă: "Noi avem ca tată pe Avraam, căci vă spun că, Dumnezeu din pietrele acestea poate să ridice fii ai lui Avraam."*

Irod, acest demnitar, a venit să-l asculte . El era căsătorit cu soția fratelui său și ce i-a spus acel bărbat? Toți se gândeau că el va face un compromis și va spune: "Domnule, tu ai o slujbă frumoasă. Eu sunt atât de bucuros că azi ai venit să mă ascuți." Ioan a pășit în fața lui și primul lucru pe care l-a făcut, a fost că l-a muștrat pentru păcatul lui, spunându-i „Nu este corect că te-ai căsătorit cu ea."

Vedeți, denominațiunile produc acele ape stătute, unde bărbații pot trăi cu femeile, iar acestea au voie să-și taie părul, pot purta pantaloni scurți și toate celelalte lucruri și își zic "creștini". Dar adevăratul izvor al puterii lui Dumnezeu, acea putere, nu poate rămâne acolo. Este scoasă afară. *"M-au părăsit pe Mine, Izvorul apelor vii, și și-au săpat puțuri proprii."*

Noi am aflat ce este izvorul apelor vii și de asemenea știm ce este și un puț. Ce este un izvor al apelor vii? Este o fântână arteziană.

Ce este o fântână arteziană, frate Branham? Este un izvor care vine continuu din adânc și împinge apa în sus. El curge permanent și se susține singur, fără vreun ajutor. Apa este întotdeauna proaspătă și curată. O fântână arteziană este o sursă de apă vie, nu este stricată sau stătută. Apa este vie, clară și curată, se umple, curge și este mereu în mișcare.

O fântână arteziană este o sursă cu apă vie, care nu este stricată și stătută, ci trăiește. Se schimbă mereu, deoarece curge apă

proaspătă este mereu în mișcare. Își ia rezervele din pământ și totuși este un izvor de apă vie, clară și curată ce izvorăște și se curăță singur. Această fântână se umple singură, nu trebuie să aștepte până plouă și se umple rezervorul. Ea țâșnește și dă libertate apei. Tu nu trebuie să pompezi, să ridici cu scripetele, sau s-o unești cu ceva. Ea gălgâie tot timpul, și aduce apă în mod liber și nu trebuie să aștepti până plouă și se umple rezervorul.

Dacă luăm unul din aceste puțuri vechi, trebuie să dai și iar să dai la manivelă și să pompezi ca să obții puțină apă stătută. Dar un Izvor de apă vie își oferă apă în mod liber, fără să pompezi. Sunt așa de bucuroși pentru acest Izvor, care nu are nevoie, de nici un filtru care să rețină paraziții, căci apa vine de la adâncimi mari, din Stâncă, unde nu există paraziți. Nu are nevoie de școală, unde sunt oameni cu înțelepciune denominațională care să vă confirme înaintea unui psihiatru că sunteți capabili să predicați. Nu este nevoie să puneți peste el aceste cârpe murdare, pentru că izvorul ar arunca așa ceva, el nu are nevoie de filtru și nu depinde de ploaie pentru a fi umplut din nou. Ploaie înseamnă „trezire” Unde are loc trezirea ?

La Acel Izvor al Vieții. Unde este stârvul, acolo se vor strânge vulturii. Tu nu trebuie să pompezi o trezire, nu trebuie să pompezi absolut nimic. Singurul lucru pe care trebuie să-l faceți, este să veniți pur și simplu la izvor. Întotdeauna El este plin cu apă bună, proaspătă. Tu nu trebuie să mergi la puț și să spui: „Mda, dacă va ploua și apa va spăla acoperișurile hambarului, atunci vom avea din nou ceva de băut.” Oh, nu așa. Fântâna arteziană aruncă afară tot timpul apă bună și rece, tu te poți baza pe ea. Nu trebuie să mai zici. „Bine, eu voi merge la acel puț vechi. Noi obișnuiam să bem din el, dar demult nu a mai plouat, s-ar putea să fie secat. ”

La fel este și cu unele sisteme denominaționale, făcute de oameni. Acolo poți intra dacă ai ceva realizări de seamă, dacă ai un program mare, ceva de vândut sau să prezinți curse de cai, petreceri, anumite jocuri de noroc, care sunt jucate în subsolul bisericii; atunci găsiți casa plină. Dar dacă mergi acolo unde țâșnește acest Izvor, acolo oamenii beau apă bună și rece Te poți baza pe el. Se spune: ”Ei nu au mai avut o trezire de zece ani”. Dacă tu trăiești din acest Izvor, atunci trezirea are loc în permanență.

Este așa cum s-a întâmplat cu acel bărbat din Wales, Țara Galilor (Anglia). Atunci când a avut loc trezirea din Wales, au venit câțiva demnitari de stat, doctori în teologie din Statele Unite. Ei purtau gulere întoarse și pălării pe cap. Când au pornit pe stradă, iată că apare un polițist cu un baston de cauciuc în mână, răsucindu-l și fluierând:

„La cruce unde Mântuitorul meu a murit,

Ca să mă curețe de păcat.

Acolo eu am plâns,

Acolo în sângele lui Isus

Pace am găsit în inima mea.

Glorie Numelui Său!

Așa mergea el pe stradă. De aceia ei au spus: ”Acesta pare a fi un om religios. Să-l întrebăm pe el despre această trezire.” Ei au spus: ”Domnul meu”. Polițistul a răspuns „Da, ce este domnilor?”. Unul dintre ei a început: ”Noi suntem o delegație de doctori în teologie din Statele Unite și am venit să facem cercetări despre așa zisa ”trezire din Wales.” Noi vrem să știm unde este această trezire și unde se ține.” Polițistul le-a răspuns: „Domnilor, ați nimerit bine. Eu sunt trezirea din Wales. Aici se află trezirea din Țara Galilor, ea este în mine. Aici se află trezirea” Amin !

Așa se întâmplă dacă trăiești la Izvorul apelor vii. Tot timpul este neîntrerupt, niciodată nu se oprește. Nu este ceva de genul: ”Du-te și vezi dacă este ceva apă, căci nu a mai plouat demult. ”

Nu trebuie să așezi ceva peste el, vreo haină educațională, înainte de a-l trimite să predice, ca să afli dacă el formează și exprimă corect frazele, dacă folosește corect substantivele, pronumele reflexive și adjectivele. Mulți dintre ei nici nu știu ce sunt acestea, dar fiecare din ei trăiesc la Acest Izvor în mod normal, tot timpul, în fiecare zi. Nu depinde de ploaie sau dacă are loc o trezire locală, el nu are nevoie de acestea, căci puterea și claritatea lui se găsesc în el însuși. Acolo este Cuvântul cu propria Lui putere. Toate acestea se găsesc în Cuvântul din care țâșnește Viața Veșnică .

Când Israelul s-a îndepărtat de Cuvânt, au avut de fiecare dată necazuri și greutăți. La fel este și cu noi. Când trezirea se îndepărtează de Cuvânt, nu mai este bună de nimic. Atunci oamenii își sapă niște puțuri cu apă stătută. La acestea se ajunge și totul a trecut. Dar DOMNUL întotdeauna i-a ajutat pe israeliți, cu toate că au cântit la

Marea Roșie; El le dăduse o făgăduință.. Deja acolo ar fi trebuit să-i respingă sau să-i întoarcă înapoi pe calea pe care au venit. Așa am judeca noi. Dar El făgăduise să-i ducă în țara făgăduită. Ce a făcut El cu copiii lui Israel? EL le-a dat Stâlpul de foc și minunile ca o legitimare a proorocului lor. Acesta i-a condus la marginea mării. Până acolo au avut mereu greutateți. Apoi a venit Faraon cu armata lui. Ce a făcut Dumnezeu atunci ? EL a împărțit în două, acel puț roșu și stătut.

Marea Roșie este lucrul cel mai lipsit de viață din lume. Este mort cu desăvârșire. Este o apă moartă și stătută. Nimic nu poate trăi în ea. În pustiu ei au văzut că, nu se puteau baza pe astfel de puțuri, acestea secau. Mergeau de la un puț la altul să caute apă. Aproape că murea de sete după puțină apă, iar atunci când veneau la următorul rezervor, era uscat. Nici nu mai credeau că vor mai bea o înghițitură de apă.

Și apoi, în cel mai neobișnuit loc din pustiu, unde era aproape imposibil, au găsit apă. Era o stâncă. Locul cel mai puțin probabil în care vreun om ar putea găsi apă, este o stâncă uscată din mijlocul deșertului. Vedeți, câteodată Dumnezeu face astfel de lucruri. În cele mai imposibile locuri, în cele mai neobișnuite moduri, fiecare dintre noi am primit ceva de la El în felul acesta.

Oamenii cred că, pentru a avea o trezire trebuie să facă pregătiri mari, să aibă o mare denominațiune reunită, multă reclamă și mii de lucrători care să coopereze.

Câteodată Dumnezeu ia un flăcău care nu știe abecedarul și îngăduie prin el, într-un grup de oameni neșcoliți, care nu pot deosebi stânga de dreapta, o trezire prin care lumea să fie cutremurată. EL a făcut-o în timpul lui Iona, El a făcut-o în timpul proorocilor. După câte știm noi, niciunul din ei nu a fost școlit. Dar Dumnezeu i-a luat în mâna Lui și a făcut ceva prin ei.

Din aceasta stâncă a țâșnit apă. EL era Stânca. EL a poruncit ca stânca să fie lovită și din ea a țâșnit apă proaspătă și limpede, din abundență. EL i-a mântuit pe toți acei care doreau să bea din ea. Este o paralelă desăvârșită pentru Ioan 3:16: *„Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El, să nu piară, ci să aibă viață veșnică.”*

Dumnezeu a lovit acea Stâncă pe Calvar, acolo la Golgota. Pedepșa noastră a fost pusă asupra Lui, pentru ca Duhul vieții să vină

să-ți dea ție și mie Viață Veșnică. Această pildă cu lovirea stâncii în pustiu este o paralelă desăvârșită pentru El.

Ei nu trebuiau să tragă, să sape, să pompeze sau să facă altceva, trebuiau doar să bea fără plată și să fie părtași ai căii pe care El a pregătit-o. Nu trebuiau să sape un bazin și să scoată apă cu gălețile. Nu aveau nevoie de troliu pentru a o scoate afară. Trebuiau numai să fie părtași.

La fel este și acum. Nu trebuie să faceți mai mult. Nu trebuie să vă atașați niciunde, nu trebuie să cădeți jos în fața unui altar și să repetați mereu un cuvânt până când primiți o vorbire încurcată. Singurul lucru pe care trebuie să-l faceți este să luați fără plată de la El, să fiți părtași ai căii pregătite de Dumnezeu.

Voi nu trebuie să faceți nimic, beți numai din această apă. Ei nu au trebuit să facă nimic pentru apă. Nu au trebuit să sape, să cadă la pământ sau să strige după ea toată noaptea. Pur și simplu au băut din ea, căci Stânca fusese lovită.

Mă uit acum la un bărbat care se află acolo în spatele sălii. Eu îmi amintesc că i-am spus într-o zi acest lucru. El a spus: „Dar eu nu sunt bun.”

„Eu știu că nu ești bun” am răspuns. ”Nici eu nu sunt, dar tu privești la ceea ce ești tu. Nu te mai uita la tine, ci privește la ceea ce este El”.

El a continuat: „Dacă aș putea să mă eliberez de aceste țigări, frate Branham, atunci aș fi un creștin.”

Eu am răspuns: „Nu încerca să te scapi de ele. Tu încerci să devii bun, și apoi vrei să vii la El. EL nu a venit să-i mântuiască pe oamenii buni. EL a venit pentru a-i mântui pe oamenii răi, cei care recunoșteau că sunt așa.” El a continuat: ”Da, bine.” Am vorbit mai departe: ”Ascultă tu nu vrei să mergi în iad, nu-i așa?”

„Nu”, a răspuns el. Eu am continuat: „Nici nu trebuie. EL a murit ca tu să nu trebuiască să mergi acolo.” Apoi el a întrebat:

„Bine, ce trebuie să fac? I-am răspuns: „Absolut nimic. Este așa de simplu. El a spus: ”Dar aș putea vreodată să...” ”

„Iar te gândești la țigări. Nu te mai gândi la ele. Gândește-te la El, la ceea ce a făcut El. Tu nu ești bun, nu ai fost și nu vei fi niciodată, dar gândește-te, El este *Singurul* care este bun. Acum,

dacă El a luat locul tău acolo pe cruce, singurul lucru pe care-l ai de făcut este să accepți de bună voie ceea ce EL a făcut."

„Dacă este așa de simplu, așa vreau să fac.” Eu am spus: „Aici este un râuleț. ” Eu l-am dus acolo și l-am botezat în Numele lui Isus Hristos.

Știi că unii dintre cei care se află aici se uită cam ciudat la mine pentru acest lucru. În acest bărbat eu am putut vedea acest lucru și de aceea eu am știut ce fac, căci am văzut ceva sincer veritabil, de aceea l-am botezat în Numele Domnului Isus.

După puțin timp am fost în casa fiului său. Acolo eu am văzut într-o vedenie un pom, rupându-se într-un anumit loc. Nu după mult timp, acest bărbat a căzut într-adevăr și aproape că și-a rupt gâtul. L-au dus la spital și în acea noapte DOMNUL mi-a descoperit că acesta era sfârșitul țigărilor pentru el. A doua zi el a vrut să fumeze . Eu am spus: „Eu îi voi cumpăra un pachet și i-l voi aduce. Fii numai atent cum fumatul țigărilor s-a terminat pentru el.” De atunci el nu am mai fumat nici măcar una. Dumnezeu a făcut aceasta.

Vedeți, mai întâi trebuie să veniți la acest Izvor. Voi trebuie să veniți la această apă, după ce ați recunoscut că voi înșiși nu puteți face nimic. Este ceea ce a făcut El pentru voi.

Nu trebuie să săpați, nu trebuie să pompați, să vă lăsați de una sau cealaltă. Singurul lucru pe care trebuie să-l faceți este să veniți acolo și să beți. Aceasta este totul. Vă este sete, atunci puteți bea. Noi știm că EL a fost Stânca. Dumnezeu L-a lovit pentru noi și din El a țâșnit din abundență plinătatea unei ape limpezi și curate. EL dăruiește și azi această apă celui care crede. Acesta este harul Lui pentru poporul Său, adică pentru noi. Ca în acele zile, există și azi oameni care sunt gata să primească tot ce se poate primi, dar nu vor să facă nimic în schimb pentru aceasta.

Israel a fost atunci gata să bea din stâncă, dar nu au vrut să-i slujească lui Dumnezeu după cum li se cuvenea, ba chiar îi erau datori Lui. EL întotdeauna ne dăruiește o slujbă. Știți că nu putem nici măcar să respirăm fără ajutorul lui Dumnezeu. Atât de dependenți suntem față de El. Și totuși ne dăm de ceasul morții dacă trebuie să facem ceva pentru El, dacă El ne cere să facem ceva, să vizităm pe cineva, să ne rugăm pentru cineva, să ajutăm pe cineva, aceasta aproape că ne dărâmă. Dar noi nu vrem să facem nimic pentru El.

Mustrarea Lui era astfel: „Ei M-au părăsit pe Mine, Cuvântul, și au acceptat în schimb un puț crăpat. M-au părăsit pe Mine, Sursa Vieții, Izvorul Apei Vii și au dorit mai degrabă să bea dintr-un puț cu apă stătută.” Vă puteți închipui aceasta ?

Vă puteți închipui un om care are posibilitatea să bea apă dintr-un izvor ce țâșnește din stâncă, din straturile de calcar și nisip, apă care este așa de rece și de proaspătă și totuși preferă să bea dintr-un puț cu apă care a spălat acoperișul hambarului și al șurii, apă ce trece apoi printr-o țeavă ce duce la rezervor și se bea din acesta, în loc să meargă la acea fântână arteziană ? Ar fi ceva greșit în mintea unui astfel de om. Ceva nu ar fi în ordine pe plan duhovnicesc. Așa este.

La fel este cu un bărbat sau cu o femeie ce iau ca sprijin o denominațiune, în care li se permite femeilor tăierea părului, purtarea pantalonilor scurți, machiajul și alte lucruri de felul acesta, unde pot lua parte la un program oarecare. Acolo ei pot merge să joace popice și alte jocuri absurde pe care ei le acceptă, în loc să accepte Cuvântul lui Dumnezeu nemodernizat, care taie împrejur, cioplește și care face din femei niște doamne, care se îmbracă și acționează corect; care ia de la voi țigările, înjurăturile, batjocurile, minciuna, furatul și tot ce este lumesc și vă oferă în schimb ceva ce este o satisfacție deplină.

Voi, bărbaților și femeilor, de ce căutați mângâiere în asemenea lucruri? Cum puteți bea apă proaspătă dintr-un puț cu apă stătută? Dacă vezi un om care merge să bea dintr-un puț cu apă stătută, când are la îndemână un izvor țâșnitor, tu probabil ai spune: ”ceva nu este în ordine în mintea acestui om”. Și dacă un om sau o femeie merg într-un astfel de loc să-și găsească mângâiere, atunci duhovnicește ceva nu este în regulă cu acea persoană. Ei nu vor Cuvântul. Aceasta dovedește că natura lor corespunde încă cu cea a unei broaște sau a unui mormoloc sau cu altceva asemănător. Ceva din natura aceea îi place groapa cu apă stătută, căci acest fel de vietăți nu pot trăi într-un izvor cu apă proaspătă. Nu pot trăi într-o apă proaspătă. Mustrarea era: ”*Ei M-au părăsit pe Mine.*” Astăzi ei au făcut același lucru.

Observați femeia de la fântâna lui Iacov, de unde își lua tot timpul apă. Fântână lui Iacov, ”denominațiunea”, am putea spune noi, deoarece el săpase trei fântâni. Femeia știa o mare poveste ”Tatăl nostru Iacov a săpat fântâna aceasta. A băut el însuși, fiii lui și animalele lui au băut de aici. Nu este aceasta de ajuns?”

Isus i-a zis: "Dacă bei apă din fântâna aceasta, îți va fi iarăși sete și trebuie să vii din nou să scoți apă. Dar apa pe care ți-o dau Eu, este un izvor, un gheizer care țâșnește din el însuși și pentru care nu trebuie să vii aici. Este chiar în tine." Atunci când ea a descoperit că Izvorul biblic i-a vorbit printr-un semn biblic, pe care această femeie l-a așteptat, atunci ea a părăsit acel sistem denominațional al lui Iacov și nu s-a mai întors niciodată înapoi, pentru că ea a găsit adevărata Stâncă. Ea a rupt-o cu păcatul. Nu mai era o femeie imorală. A fugit în oraș și a spus: "*Veniți de vedeți un om care mi-a spus tot ce am făcut, nu cumva acesta este Hristosul ?* „

Acel puț poate că a fost bun: și-a îndeplinit scopul. Acum ea era la Adevăratul Izvor. Puțul a fost bun până la țâșnirea Izvorului adevărat. Atunci puțul și-a pierdut puterea, iar femeia a aflat că există un loc mai bun din care să bea apă. Este adevărat, există un loc mai bun. Acel loc este în Hristos.

În Ioan 7:37-38, Isus a strigat la sfârșitul praznicului: "*Dacă însetează cineva, să vină la Mine și să bea*".

Toți oamenii s-au bucurat atunci. Ei aveau o mica țâșnitoare de apă care venea de sub altar, din care beau atunci când sărbătoreau acel eveniment și spuneau: "Părinții noștri au băut din Stânca duhovnicească în pustie." Vedeți? Ei și-au săpat un puț și pompau de undeva apă stătută, care ieșea apoi de sub templu. Toți se adunau în jurul acelei ape, beau din ea și ziceau: "Cu mulți ani în urmă, părinții noștri au băut apă în pustie".

Isus le-a spus: "*Eu Sunt Stânca din pustie*". Ei spuneau: "au mâncat mană, pe care Dumnezeu a făcut-o să cadă din cer, peste ei." EL le-a spus: "*Eu Sunt Mana*".

EL, Izvorul, era în mijlocul lor. Acea Pâine a Vieții stătea în mijlocul lor. Totuși ei au refuzat-o. Mai degrabă au dorit acele puțuri făcute de ei, pentru că ei făcuseră una și Dumnezeu le trimisese alta. Exact aceasta este deosebirea. Ei și-au săpat singuri puțuri.

EL a spus: „*Dacă însetează cineva, să vină la Mine, și să bea.*” EL este izvorul, așa cum spune Scriptura: „*Din inima lui vor curge râuri de apă vie.*” O, El este această fântână arteziană. Din inima lui, din interiorul ființei lui vor curge șiroaie (torente) de ape vii.”

EL este Stânca pe care a găsit-o Agar în necazul ei. Atunci când ea a

fost alungată din tabără și se afla cu micul Ismael, care era să moară în pustie când apa din burduful ei se terminase. L-a pus jos pe micul Ismael, s-a îndepărtat, a izbucnit în plâns căci nu putea să-l vadă cum moare. Deodată Ingerul DOMNULUI i-a vorbit și ea a găsit Beer-Șeba, izvorul care curgea, care și astăzi mai curge. Era Beer-Șeba lui Agar, țâșnind din Stâncă în pustie.

EL a fost Stâncă care izvorăște și pe care Agar a găsit-o în pustie. Acolo, în templu, stătea în acea zi Izvorul umplut cu sânge.

În Zaharia 13, El a fost Izvorul deschis Casei lui David pentru curățirea de păcat. EL este încă Acel Izvor. În Psalmul 36:9, El este Izvorul Vieții pentru David. El este încă acest Izvor pentru Casa lui David. El este încă Izvorul despre care poetul spune din adâncul inimii:

Este un Izvor plin cu Sânge
Care a curs din venele lui Emanuel,
Când păcătoșii vin sub acest șuvoi
Toată vina lor dispare.

EL este Acel Izvor de apă, Izvor al Vieții. EL este Cuvântul lui Dumnezeu. Oamenii din acel timp L-au părăsit pe El, Cuvântul Adevărat, Apa Vieții și și-au săpat puțuri denominaționale, iar acum ei fac același lucru: ”sapă”. Vedem că aceste puțuri erau crăpate, pline cu germenii necredinței, necredincioși și lăudăroși, care au programe educaționale și altele, ceea ce este în contradicție cu făgăduințele lui Dumnezeu. Ei sunt aceia care se îndoiesc de Cuvânt.

Biblia spune despre aceste puțuri că erau ”crăpate”. Crăpat înseamnă că acel puț pierde apa și seacă, ”curge”. Ce se întâmplă? Se scurge într-o mlaștină religioasă de păcate în care se adună toate murdăriile și care se numește ”Consiliul ecumenic mondial” al bisericilor. Exact acolo îi conduc aceste puțuri crăpate. Toate acestea se întâmplă pentru că L-au părăsit pe EL, Izvorul Apelor Vii și și-au făcut aceste puțuri.

Ei au săpat și și-au construit aceste seminarii mari cu aranjamente pentru studiu și școlarizare. Acesta este tipul de puț pe care-l sapă ei azi, când un bărbat trebuie să fie doctor în filozofie cu diplomă academică sau doctor în drept, licențiat al unei universități, înainte de a avea voie să predice. Acestea sunt puțurile umplute cu

teologie omenească. Îi duc pe oameni în aceste mari instituții și acolo le este injectată teologia omenească și apoi sunt trimiși la lucru cu așa ceva. Ce zi grozavă trăim cu aceste puțuri omenești! Nu este de mirare că oamenii beau din aceste puțuri.

În loc să accepte bucuria în DOMNUL, ei se întorc spre păcat pentru a avea bucuri. Oamenii care merg la adunări și pretind că sunt slujitori ai lui Hristos, își aprind o țigară atunci când devin nervoși. Iar dacă vor să se distreze, femeile se îmbracă cu haine indecente, merg afară și taie iarba exact la ora când bărbații trec pe acolo și vor să fie văzute și să fie fluierate. Pentru a deveni renumite ele fac totul. Vor să arate ca și stelele de cinema. Aceasta este bucuria lor. Dar Isus a spus: ”Eu sunt tot ceea ce aveți nevoie.” Motivul pentru care ei procedează astfel este că ei nu vor să bea din acest Izvor ei, I-au întors spatele și L-au refuzat nedorind să bea din EL. Mai bine se atașează unui sistem făcut de oameni, un fel de puț plin cu lucruri stricate și să poată proceda mai departe așa.

Ieri, mai exact sâmbătă dimineață, am mers cu copiii sus pe râu. Billy pescuia din barcă. Am luat cu noi pe nepotul meu, pe fiul și pe fiica mea, pentru a face o excursie cu barca pe râu. Nu puteai trece cu barca pe râu din cauza acelor oameni murdari, pe jumătate îmbrăcați și purtându-se obscen și imoral. A trecut pe lângă noi o barcă cu un grup de băieți între doisprezece și paisprezece ani, fiecare având în mână o cutie de bere și țigările aprinse. Ei numesc aceasta: ”A te distra”. Oh, DOAMNE ! Cât timp mai poate exista lumea aceasta cu un astfel de sistem?

Iar pentru a se elibera de gândul că vor merge în iad după moarte ei merg și se alătură unuia dintre aceste puțuri făcute de oameni. Acest fel de oameni fac parte din aceste puțuri. Nu sunt altceva decât o grămadă murdară și necurată de larve ale acestei lumi. Ei se asociază acestui sistem. Mama mea spunea: ”Păsările de același fel zboară împreună”. Ei nu vor să vină la Izvor, să fie curățați de această viață de păcat. Trăiesc acolo, dar vor să poarte mărturia că sunt creștini. De ce ? Ei L-au respins pe El, adevăratul Izvor al bucuriei, al vieții desăvârșite și satisfacției depline. Aceasta este cauza pentru care L-au respins, deoarece ei nu vor să se alătore. Ei au acolo astfel de oameni care cred în acest fel.

Nu demult am fost cu fratele Ted, fratele Tom și încă câțiva frați la o vestită biserică baptistă din Tucson, să vedem dacă putem găsi ceva care ar putea să ne dea un sentiment de prospețime, ceva care să ne învioreze puțin. Acolo predicatorul s-a referit la poporul Israel care mânca usturoi în Egipt, iar după ce au plecat din Egipt au vrut să se întoarcă pentru a mânca usturoi din nou. El a spus: "Așa se întâmplă și cu oamenii de astăzi". Noi toți am spus: "Amin !" Niciodată nu am mai văzut un astfel de grup. Toată adunarea și-a întors privirea de la predicator și s-a uitat în spate să vadă cine a spus „Amin”. Asta i-a speriat de moarte . Ei nu cunoșteau aceasta.

Dar David a spus: "*Lăudați-L pe DOMNUL cu bucurie! Lăudați-L cu arfa și cu alăuta! Tot ce are suflare să-L laude pe DOMNUL!*" Dumnezeu se bucură în mijlocul popoului Său. Cei ce cunosc Scriptura, să spună „Amin” când ceea ce se vorbește este corect.

De ce nu vă întoarceți de la aceasta și de la aceste puțuri ale lumii, la sistemul vrednic de încredere al lui Dumnezeu, care este Fântână arteziana: *Isus Hristos*? De ce nu vă întoarceți la El, acolo unde Dumnezeu este sursa îmbelșugată a bucuriei noastre, a laudelor noastre, a satisfacției noastre? Liniștea nervilor mei vine de la Dumnezeu.

Când sunt neliniștit, îmi găsesc liniștea și siguranța în Hristos, nu într-o țigară, nu în lucrurile lumii, nu în acceptarea unui crez, ci găsindu-L pe El în Cuvântul făgăduit, care a spus: "Dacă Mă îndepărtez, Mă voi întoarce din nou și te voi primi." În aceasta îmi găsesc eu plăcerea. Aceasta este bucuria mea.

Oamenii spun astăzi că prin unirea și formarea Consiliului mondial al bisericilor se va face un loc mai bun în care ei să trăiască. După părerea mea sinceră ei vor face un loc mai bun unde să păcătuiască.. Oricum toată lucrarea este păcat, nu ca să trăiască ci ca să moară. Tot ce este în afară de Isus Hristos și Cuvântul Vieții, este un puț crăpat. Orice ar vrea să-L înlocuiască, orice ați încerca pentru ca să aveți pace, orice ați încerca pentru ca să aveți mângâiere, alinare, orice fel de bucurie pe care o puteți primi din orice altceva, ca un înlocuitor pentru El, este un puț crăpat plin de necurăție. EL este Cel ce dăruiește mulțumire desăvârșită.

Mi-aduc aminte că acum câțiva ani, într-o vară, am ieșit din casă pe ușa din spate, unde mă aștepta un tânăr care mi-a spus :”Știi ceva? Motivul pentru care tu vorbești astfel despre femei, că poartă pantaloni scurți și altele, este că tu ești un om bătrân. Acesta este motivul.”

Eu am spus: ”Ia fii atent! Câți ani ai? „Douăzeci și șapte” mi-a răspuns el. Am spus: ”Când eram mult mai tânăr decât ești tu acum, predicam aceleași lucruri”.

Eu am găsit Izvorul Păcii, care îmi dă satisfacție deplină. EL este partea mea. Amin ! Atât timp cât EL îmi dăruiește aceasta este minunat. Aceasta este "arta" care îmi place. Să-L privesc pe EL, să urmăresc Mâna Lui la lucru și să văd ce face EL. Eu nu cunosc alt Izvor în afară de Acesta.

O, scump este Izvorul
Care alb că zăpada mă face
Eu nu cunosc nici un altul
Decât Sângele lui Isus.
Este un Izvor umplut cu Sânge
Care a curs din venele lui Emanuel
Când păcătoșii vin sub șuvoi
Toată vina lor dispare.

Eu vă spun că nu cunosc nici un alt Izvor, decât acesta. M-a curățat când eram murdar. EL încă mă curăță, pentru că eu vreau să trăiesc corect lângă Acest Izvor, să beau această Apă proaspătă care îmi umple sufletul cu bucurie.

Chiar și atunci când sunt apăsât și doborât și sunt de părere că nu mai pot merge nicăieri mai departe, totuși pot îngenunchia și să-mi pun degetul pe o făgăduință și să spun: ”DOAMNE DumnezeuL meu, Tu ești satisfacția mea. Tu ești totul și în toate pentru mine", și atunci eu simt imediat în adâncul interiorul meu că ceva începe să gălgâie, să țâșnească și astfel ies din mâhnirea mea.

Eu sunt trecut de cinzeci de ani, mă trezesc dimineța devreme, voi știți cum este. De abia poți pune un picior jos. Dacă bate cineva la ușă sau Billy îmi spune că undeva este o urgență și trebuie să merg acolo, atunci eu mă gândesc: ” Cum aș putea s-o fac?” Încerc să pun piciorul jos și mă gândesc: ”Tu ești Izvorul meu plin de putere și ajutorul meu vine de la DOMNUL. Tu ești Fântâna mea arteziană. Tu

ești tinerețea mea.” „Cei ce se încred în DOMNUL își înnoiesc puterea; ei zboară ca vulturii, aleargă și nu obosesc, umblă și nu ostnesc.” DOAMNE Dumnezeule, aceasta este datoria mea, să merg. Sunt chemat la datorie; și primul lucru care se întâmplă, ceva începe să gâlgâie în interiorul meu.

Cu câteva zile în urmă am avut la Topeka, Kansas, o adunare. Acolo era un predicator tânăr; unul din primii mei sponsori. Fratele Roy care este aici, își amintește de lucrul acesta. Acest predicator a fost prins sub un acoperiș care s-a prăbușit asupra lui. El era pe moarte. Ficatul lui era crăpat, iar splina era deplasată. Tone de material căzuseră peste el .

Eram la micul dejun și discutam cu soția mea:” Știi tu, dacă Isus ar fi aici, știi ce ar fi făcut El? (Căci el m-a sprijinit în adunările mele). Eu cred acest Cuvânt și el l-a ajutat pe Hristos”.. Apoi am continuat: ”Acesta este un truc al Satanei. Dacă Isus ar fi aici, atunci El și-ar pune Măinile Lui sfinte peste el și el s-ar vindeca. Nu are nici o importanță că ficatul lui este crăpat, el s-ar face bine, pentru că Isus ar merge la el și atunci tânărul ar ști cine este EL. EL ar ști de chemarea lui..

Scriptura a fost confirmată, legitimând în El însuși faptul că El știa cine este fără nici o umbră de îndoială. EL ar fi pus mâinile peste el spunând: ”Fiule, fii sănătos, ridică-te și umblă.” Nu ar fi fost suficienți diavoli în iad care ar putea să-l ucidă pe acest tânăr. El s-ar fi făcut bine.”

Dar apoi am continuat: ”Dar vezi dragă, El a fost Isus, Măinile sfinte ale lui Dumnezeu. Eu sunt un păcătos, eu am fost născut prin instinct sexual. Tatăl meu și mama mea, amândoi au fost păcătoși, eu pur și simplu nu sunt bun de nimic. ”

Apoi am mai spus: „Dar știi ceva: dacă DOMNUL mi-ar da o vedenie și m-ar trimite acolo, atunci ar fi altfel. Eu m-aș duce acolo, aș pune mâinile peste el și el s-ar scula din pat, dacă DOMNUL mi-ar da o vedenie.”Apoi am început să mă gândesc din nou: ”La urma urmei, chiar dacă aș primi vedenia, ce ar fi diferit? Nu ar fi tot aceleași mâini murdare puse peste el, același bărbat cu aceleași mâini murdare s-ar ruga pentru el?

Dar m-am gândit din nou: „Eu sunt reprezentantul Lui. Atunci Dumnezeu nu mă vede pe mine, ceea ce sunt eu. Sângele Celui

Neprihănit este acolo pe altar și mijlocește pentru mine. EL este totul pentru mine, El este rugăciunea mea, El este viața mea”. Mi-am zis: ”Singurul lucru pe care trebuie să-l fac, este să-mi pun mâinile mele peste el cu credință, căci eu primesc credință printr-o vedenie și fără vedenie, aceiași credință ar avea același efect, căci eu mă recunosc că sunt un nimic, ci El este totul în toate pentru mine. EL este viața mea, El este Cel care m-a însărcinat. Pe mine nu m-a trimis nici o denomi-națiune. EL m-a trimis. Aleluiah ! Eu voi merge acum în Numele Lui și voi pune mâinile mele peste el.

M-am dus și mi-am pus mâinile peste acel tânăr și chiar în seara aceea el a venit în adunare, sănătos și vindecat în totalitate. Amin !

O, da El este Izvorul. Eu nu cunosc nici un alt izvor decât Sângele lui Isus. Eu sunt un om murdar, un renegat, toți suntem la fel, dar înaintea lui Dumnezeu, suntem desăvârșiți. *”Fiți dar desăvârșiți, după cum și Tatăl vostru care este în ceruri este desăvârșit.”* Cum puteți fi ? Prin faptul că un Om Desăvârșit ne reprezintă acolo. Acest Izvor este în fiecare zi proaspăt, și care spală toate păcatele mele. Nu este ceva stătut, este proaspăt în fiecare zi. EL este Izvorul.

În încheiere vreau să vă mai spun ceva: orice diferă sau este în afara de Acesta, este un puț crăpat din care va curge în final tot ce pui în el. Dacă voi investiți toată nădejdea voastră, tot timpul vostru și toate celelalte într-un puț stătut, despre care DOMNUL spune că sunt ”puțuri crăpate”, acestea vor lasă să curgă în final totul, indiferent ce puneți în el.

EL este singura Cale spre adevăr, spre viață, spre bucuria și pacea veșnică. EL este Singurul și Singura Cale într-acolo .

Inepuizabilul Izvor de Viață este Isus Hristos. Și cine este El? Cuvântul, Viața, Izvorul, *”Același, ieri, azi și în veci.”* Pentru adevăratul credincios, El este suprema lui bucurie și viață. Suprema lui satisfacție este în Hristos. Nici o pompare, nici o tragere în sus, nici o pedalare, nici o alăturare undeva, ci doar crezând și odihnindu-se. Acesta este El pentru credincioși.

Ca și părintele Avraam. El nu s-a necăjit, nu s-a agitat, nu s-a îngrijorat. El avea Cuvântul. S-a odihnit la pieptul lui EL ȘHADAI. Când Avraam era la vârstă de o sută de ani, Dumnezeu i-a apărut și i-a spus: ”Eu Sunt Dumnezeu Cel Atotputernic”.. (cuvântul ebraic „EL

SHADAI”, înseamnă: ”Cel la sânul căruia te hrănești”). Tu ești bătrân și nu ai putere, sprijinește-te dar la pieptul Meu și primește putere din acest Izvor”. Amin! Care a fost rezultatul acestei hrăniri? Un trup nou. El a avut un copil de la Sara, iar cincizeci de ani mai târziu, a avut șapte fii de la o altă femeie.

O, EL ȘHADAI! Vechiul Testament ne arată ce a făcut El, iar Noul Testament ne arată ce va face El. Amin !

Aș vrea să vă exemplific aceste lucruri. Odată eram în patrule. Mulți oameni de aici, din apropiere de Geogetown și Milltown, știu că în munți era un izvor. Era o fântână arteziană care aruncă jetul de apă până la un metru și chiar doi metri în sus. În jurul acesteia se formase o fântână mare. Acolo creștea foarte multa mentă, cum îi spunem noi. Obişnuiam când îmi era sete să merg întotdeauna la acest izvor. Mă așezam lângă izvor, beam doar din el și așteptam.

An după an încă veneam la același izvor. Nu înceta niciodată, vara sau iarna. Nu îngheța. O fântână arteziană nu poate îngheța. O, nu. Oricât de frig se făcea, izvorul acesta nu îngheța. Puțul îngheață, puțin frig și este de ajuns. Dar tot ce se mișcă, are viața în el, este mereu în mișcare. O fântână arteziană nu poate fi înghețată. Nu contează cât de deprimat este duhul în jurul ei, aceasta fântână este vie întotdeauna. Este Viață în această fântână.

Când mergeam să beau din ea, o ce apă proaspătă era! Nu trebuia să-ți faci griji dacă mai curge sau s-a oprit. Ea curgea tot timpul. Un fermier bătrân mi-a spus:” Bunicul meu a băut din acest izvor. Nu s-a micșorat, nici nu a scăzut de atunci, mai este același izvor care izvorăște și se revarsă în Râul Albastru. (Blue River). M-am gândit: ”O, DOAMNE, ce loc plăcut ca să iei apă!” Făceam un ocol de vreo milă din drum ca să ajung la acel izvor, pentru că era așa de minunat să beau de acolo. O, ce apă bună era!

Acum stau în deșertul Arizona și încă mă mai gândesc la acel izvor. O, acel izvor minunat, dacă aș putea merge să mă întind lângă el! Așa cum a spus și David: ”O, dacă aș putea să mai bea odată apă din acel izvor! Dacă aș putea ajunge acolo!”

Într-o zi stăteam lângă izvor și mi s-a întâmplat ceva nostim. I-am spus izvorului: "Ce te face să fii tot timpul așa de fericit? Nu te-am văzut niciodată trist de când vin aici. Eu mi-aș dori să fiu și eu mereu așa de fericit ca tine. Nimic nu este trist în tine. Tot timpul sari

și ești plin de bucurie, iarna și vara, dacă este cald sau frig, oricum ar fi, întotdeauna ești plin de bucurie, tu țâșnești, tu izvorăști. Ce te face să fii astfel? Ce este aceasta? Este pentru că beau eu din tine?

„Nu.” Eu am continuat: ”Bine, poate din cauză că beau iepurii din tine și asta îți face plăcere .

„Nu. ” Am spus: ”Atunci, ce te face să țâșnești așa de fericit? Cum de ești plin de bucurie ? Pentru că, beau păsările din tine ?

"Nu". "Atunci ce te face așa plin de bucurie ?"

Doream să aflu. Dacă izvorul acesta ar fi putut vorbi, el mi-ar fi spus:

„Frate Branham, nu este din cauză că bei din apa mea, deși eu apreciez asta, sau că beau păsările. Eu sunt la dispoziția tuturor acelor care vor să bea. Singurul lucru care trebuie să-l faci, este să veniți și să beți. Dar ceea ce mă face așa de fericit nu este faptul că eu sunt cel care izvorăsc. Este ceva în mine care mă împinge. Ceva vine din interiorul meu și țâșnește.

La fel este și cu o viață duhovnicească deplină cum a spus Isus: „Apa pe care o voi da Eu, va deveni un izvor care țâșnește spre Viața Veșnică. O fântână arteziană, un gheizer care se revarsă mereu. Indiferent dacă restul adunării este în sus sau în jos, voi sunteți la izvor.

De ce să acceptați un sistem sau un puț denominațional, plin cu paraziți și toate celelalte, să beți apa aceea stătută, când sunteți invitați la un Izvor, la o Fântână arteziană? Mă gândesc la acel izvor cum țâșnea, cum sărea, cum clipoceea, râdea, se bucura și glumea. Indiferent dacă era frig, sau ploaie, căldură sau secetă, când în toată regiunea era secetă, el țâșnea ca întotdeauna. Pentru că era adânc înrădăcinat în stânca de unde venea.

Oh, vreau să trăiesc la acest Șuvoi care țâșnește. Luați-vă toate sistemele făcute de oameni și toate puțurile stătute dacă vreți, dar eu vreau să vin la acest Izvor unde se revarsă plinătatea. EL este viața mea, El este Vindecătorul meu; El este Mântuitorul meu; El este Împăratul meu. Tot ce am nevoie găsesc în El. De ce să vreau să merg la altceva? Frate, soră, nu vreți să veniți în seara aceasta la acest izvor? Nu vreți? Dacă nu sunteți încă acolo, nu vreți să acceptați în seara aceasta în timp ce ne plecăm capetele? Puțurile crăpate curg și lasă să se infiltreze lumea, murdăria hambarelor și a timpurilor trecute. De ce nu acceptați în seara aceasta

acest Izvor, această sursă umplută cu sângele care a curs din venele lui Emanuel și în care toate aceste lucruri nu se pot opri? Fie ca Dumnezeu să ne ajute în seara aceasta, în această țară uscată și însetată; așa cum a spus proorocul: „EL este o Stâncă tare în timpul furtunii.” EL este izvorul. Nu vreți să veniți la El, hotărându-vă în inimile voastre în seara aceasta, în timp ce ne rugăm.

Scumpe Tată Ceresc, nu există alt izvor cum spune și cântarea:

Nu cunosc nici un alt izvor
Decât Sângele lui Isus.
Acolo am fost născut, acolo am crescut
Acolo vreau să trăiesc, să mor și să învii
În prezența Lui, DOAMNE, lasă-mă să fiu
Eu nu cunosc alt izvor.

Nici un crez, nici o iubire pentru altceva, decât Hristos, nici o altă carte decât Biblia, nici o altă bucurie decât în El .

O, Dumnezeule, dacă Tu Îl iei de la mine, nu mai contează cât de mult aș deține din lumea aceasta, aș fi mort și aș rătăci cu capul în mâini. Dacă-L iei de la mine, sunt pierdut, DOAMNE. Aș fi un nimic. Lasa-L dar, să fie în mine și atunci luna decembrie va fi la fel de plăcută că și luna mai. Atunci nu vor fi locuri fierbinți și uscate, chiar și moartea nu mai are biruință.

Noi vrem să-L avem pe EL, Tată. Dăruiește-ni-L în seara aceasta, fiecărui credincios de aici, peste măsură, în timp ce ei așteaptă aceasta. Mulți dintre ei trebuie să mai călătorească în seara aceasta pe străzi la întoarcerea acasă. Fie că ei să gândească astfel: „Eu trăiesc lângă acest Izvor. Eu trăiesc acolo și beau apă proaspătă de la El în fiecare ceas. ”

Și dacă ei nu au primit încă aceasta, fie că ei să-L primească acum, ca ei să poată lua acest Izvor chiar acum. Îngăduie să se întâmple așa, Tată! Și acum, în timp ce stăm cu capetele plecate, dacă este cineva aici în seara aceasta, sau câți vor să spună: „DOAMNE, adu-mă acum la Izvor. Eu nu am venit numai pentru a auzi, eu am venit să găsesc ceva. Eu am venit să Te găsesc pe Tine, DOAMNE. Eu am nevoie de Tine în seara aceasta. Vino acum în inima mea. Fă-o, DOAMNE,? Dumnezeu să vă binecuvânteze. DOMNUL să binecuvânteze pe fiecare în parte.

Tată, Tu ai văzut mâinile care au fost ridicate aici în sală și ale aceluia care stau în camerele alăturate și afară. TU i-ai văzut, Tată. Eu mă rog că Tu să le dai tot ce au nevoie. Poate ei au băut dintr-un puț vechi, DOAMNE, la vreun popas unde un om a săpat un puț care a fost contaminat cu tot felul de învățături străine care tăgăduiesc Cuvântul. Eu mă rog, o, Dumnezeule, ca ei să vină în seara aceasta la El, care este Izvorul Vieții. Îngăduie aceasta, Tată. Eu Ți-i predau Ție acum în Numele lui Isus .

TU ne-ai spus: „Dacă veți cere ceva în Numele Meu, vă va fi dat! DOAMNE, eu nu m-aș ruga dacă nu aș crede că se întâmplă. Atunci aș spune-o numai din obișnuință. Dar eu mă rog sincer pentru ei și cred că Tu le vei da ce le-ai făgăduit Eu acum îi îndepărtez în seara aceasta de acele puțuri. Eu îi îndepărtez de la locul de unde au băut și nu erau mulțumiți și îi îndrept spre Izvorul acesta. O fac în Numele lui Isus Hristos. Ei Îți aparțin Ție, DOAMNE. Lasă-i să bea din Tine, Apa vie, Izvorul cu apă vie. Eu mă rog în Numele lui Isus. Admite, aceasta DOAMNE în Numele lui Isus. Amin !

O, ce scump este acest Izvor.

Ce alb că zăpada mă face.

Eu nu cunosc un altul,

Decât Sângele lui Isus

Ce mă spală de păcat ?

Nimic altceva, decât Sângele lui Isus

Ce mă face sănătos ?

Nimic altceva, decât Sângele lui Isus

O, DOAMNE, vindecă-i pe oameni aceștia! DOAMNE, eu mă rog pentru aceasta în Numele lui Isus, ca Tu să o faci, Dumnezeule. TU cunoști toate lucrurile. Eu nu cunosc nici un alt izvor, decât Sângele lui Isus. Gândiți-vă la aceasta, nu cunosc nici un alt izvor. Eu nu doresc să cunosc altceva, decât pe El. Nimic altceva decât Sângele lui Isus.

O, scump este acest Izvor.

Ce alb ca zăpada mă face

Eu nu cunosc un altul

Decât Sângele lui Isus

Să ne dăm mâinile unii altora, în timp ce cântăm încă o dată această cântare. Vă iubiți unii pe alții? Este cineva aici care are ceva împotriva celui alt? Dacă da, atunci mergeți acolo și aduceți-o în ordine. Faceți-o. Să nu plecăm de aici cu așa ceva. Voi aveți acum posibilitatea să mergeți și să spuneți: „Frate, soră, eu am spus ceva despre tine, am gândit ceva despre tine. Nu am vrut să fac asta. Iartă-mă.” Vedeți, așa se rezolva lucrurile. Haideți să avem întotdeauna acest Izvor printre noi.

Eu nu cunosc alt izvor
Decât Sângele lui ISUS
O, scump este Izvorul
Ce alb că zăpada mă face.

Nu este El minunat? Nici un alt izvor. Noi nu vrem să ne contaminăm cu alte lucruri. Noi ne-am despărțit, am lăsat lumea în urmă. Noi nu mai vrem de loc din usturoiul Egiptului și puțurile crăpate. Noi suntem în călătorie cu DOMNUL Isus. Stâncă care a fost lovită. Amin!

Mâncăm mana care vine de sus din ceruri, și bem din Stâncă, hrănindu-ne cu hrana îngerilor. Amin!

Să ne plecăm capetele și să ne rugăm că Dumnezeu să vă binecuvinteze din belșug, pe fiecare dintre voi, ca harul și mila Lui să fie toată săptămâna care vine cu voi. Și dacă se întâmplă ca unul dintre voi să meargă după perdea, atunci gândiți-vă că sunt numai câteva ore de somn și odihnă până ne vom revedea.

Amintiți-vă că: *”Noi cei care vom fi rămas în viață, nu o vom lua înaintea celor adormiți.”* Trâmbița lui Dumnezeu, ultima trâmbiță va răsună. A șasea a răsunat deja și această ultimă trâmbiță, la fel ca și ultima pecete va fi venirea DOMNULUI. *”Trâmbița va suna și mai întâi vor învia cei morți în HRISTOS.”* Până atunci se odihnesc doar. Dacă sunteți răniți, aduceți-vă aminte :

Ia Numele lui ISUS cu tine
Ca un scut pentru orice atac,
Și când ispitele în juru-ți se adună,
Respiră doar acest Sfânt Nume în rugăciune.

Gândiți-vă, noi sperăm că vă vom revedea aici viitoarea duminică dimineață. Aduceți bolnavii și suferinzii cu voi. Eu mă voi

ruga pentru voi, rugați-vă și voi pentru mine. O veți face ? Spuneți:
„Amin. ” Mă voi ruga pentru voi ca Dumnezeu să vă binecuvânteze

O ce dulce Nume, Scump Nume
Nădejdea pământului și bucuria cerului
Înaintea Numelui lui Isus se pleacă,
Căzând la pământ, la picioarele Lui
Ca Împărat al împăraților, noi Îl vom încorona
Când calea aici ne-om sfârși.

Este întotdeauna așa de greu să plec de la voi, deși eu știu că este insuportabil de cald. Dar este ceva deosebit. Să mai cântăm o strofă. Vreți să o faceți? Binecuvântată să fie legătura. Câți cunosc cântarea aceasta veche? Cu mulți ani în urmă am cântat-o des.

Eu m-am gândit în seara aceasta asupra faptului că, au mai rămas numai doi din sutele care au cântat cântarea aceasta atunci, aici în capelă, când ne-am dat mâinile unii altora. Binecuvântată să fie legătura. Pe mulți dintre ei i-am îngropat aici în cimitir. Ei așteaptă. Eu îi voi revedea. Eu îi văd din când în când într-o vedenie, atunci când privesc în spatele perdelei timpului. Ei sunt acolo. Să ne plecăm capetele, în timp ce noi cântăm:

Binecuvântată să fie legătura care ne unește.

Inimile în dragostea creștină părășia
Este ca aceea de sus.

Plecați-vă acum capetele! Ne doare inima când ne despărțim. Dar vom fi uniți în inimă și nădăjduim să ne întâlnim din nou. Cu capetele plecate, înmânez acum serviciul păstorului care va încheia cu rugăciune. Amin!